

АППУ

**ВГО «АСОЦІАЦІЯ ПЛАТНИКІВ
ПОДАТКІВ УКРАЇНИ»**

***НОВА ФОРМА ДЕКЛАРАЦІЇ З ПОДАТКУ НА
ПРИБУТОК, ОНОВЛЕНА ЗВІТНІСТЬ З ЄСВ,
ПДФО, ВЗ, ПОДАТКОВИЙ БОРГ,
ВІДПУСКНІ, ВІДРЯДЖЕННЯ ТА ІНШІ
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ З
ОПОДАТКУВАННЯ***

ЗМІСТ

ОСНОВНІ ПИТАННЯ ВЕБІНАРУ	3
Нова форма декларації з податку на прибуток за півріччя 2023 року	3
Оновлена єдина звітність з ЄСВ, ПДФО і військового збору, зокрема складання нової форми Розрахунку	4
Стягнення податкового боргу в 2023 році	5
Відпускні 2023: нормативна база. Відрядження-2023	8
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ З ОПОДАТКУВАННЯ 2023	11
ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ, ПН/РК.....	11
Про умови для здійснення автоматичної реєстрації ПН/РК в ЄРПНі	11
Які реквізити зазначаються у полях платіжної інструкції у разі перерахування коштів з поточного рахунка платника на електронний рахунок у СЕА ПДВ?	12
Чи змінюється номер рахунку у системі електронного адміністрування ПДВ у разі зміни платником податку місцезнаходження, пов'язаного зі зміною адміністративного району?	14
Платник ПДВ може звернутися до адміністративного суду з вимогами про визнання протиправною бездіяльності суб'єкта владних повноважень з погашення заборгованості відшкодування ПДВ та/або пені, нарахованої на таку заборгованість, протягом шести місяців з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів	15
Який порядок оподаткування ПДВ факторингових операцій?	18
Повторна реєстрація платником ПДВ: які доходи беруться до уваги?	19
Як складається податкова накладна, якщо договором передбачено, що товари/послуги частково оплачуються за рахунок бюджетних коштів, а частково – за рахунок коштів покупця?	20
Чи подаються пояснення та копії документів, необхідні для розгляду питання прийняття контролюючим органом рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН у разі зупинення реєстрації зайво (помилково) складених податкової накладної/розрахунку коригування?	22
Хто повинен надати пояснення та/або копії документів, у разі зупинення реєстрації в ЄРПН розрахунку коригування до податкової накладної, який передбачає зменшення суми компенсації вартості товарів/послуг: покупець чи продавець?	24
На яку дату складається податкова накладна з типом причини «15», якщо після отримання повної передоплати за товар, який ще не придбано, продавцем встановлено, що ціна придбання є більшою ніж фактична ціна, за якою він буде поставлений?	26
ПЕРЕВІРКИ	28
Які документи мають право перевіряти контролюючі органи під час проведення перевірки дотримання працедавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами)?	28
Чи мають право контролюючі органи проводити фактичні перевірки за період, який вже було перевірено?	29
За яких умов проводяться документальні позапланові перевірки під час дії воєнного стану?	30

Воєнний стан: чи проводяться контролюючими органами фактичні перевірки щодо встановлених державою фіксованих цін, граничних цін та граничних рівнів торговельної надбавки (націнки)?.....	31
Який порядок зберігання податкових накладних та розрахунків коригування до податкових накладних, для їх надання контролюючим органам під час проведення перевірки?	32
КАСА/РРО/ПРРО	35
Чи однакові основні реквізити розрахункового документа (фіскального касового чека) для чеків, створених РРО та ПРРО?.....	35
В який термін суб'єкт господарювання повинен створювати на РРО та/або ПРРО фіскальні звітні чеки (щоденні Z-звіти) у разі несвоєчасного закриття зміни через форс-мажорні обставини?.....	36
МІЖНАРОДНІ ГРУПИ КОМПАНІЙ	38
Важливо для учасників міжнародних груп компаній	38
Чи застосовуються контролюючим органом штрафні санкції, якщо платник податку подає Повідомлення про участь у міжнародній групі компаній з відміткою «уточнює» у зв'язку з самостійним виправленням помилок (у заголовній/табличній частинах) та чи передбачено термін для такого уточнення?	40
ІНШІ ПИТАННЯ	42
До уваги фінансових агентів: Порядок застосування загального стандарту звітності CRS набрав чинності	42
Які форми фінансової звітності повинні подаватися платниками податку на прибуток, що складають фінансову звітність за національними стандартами?	43
Як оподатковуються ПДФО надбавки, премії, що нараховуються фізичній особі за умовами трудового договору в поточному місяці за минулі податкові періоди?	48
Яким чином СГ може надіслати через Електронний кабінет запит про отримання витягу з журналу реєстрації повідомлень про відкриття/закриття рахунків у фінансових установах за формою № П9 та отримати такий витяг за формою № П10 (у т. ч. протягом якого строку)?	49

ОСНОВНІ ПИТАННЯ ВЕБІНАРУ

Нова форма декларації з податку на прибуток за півріччя 2023 року

Починаючи з якого звітного періоду та за яким ідентифікатором форми в електронному вигляді подається Податкова декларація з податку на прибуток підприємств зі змінами, внесеними наказом Мінфіну від 20.02.2023 № 101?

31 березня 2023 року набрав чинності [наказ Міністерства фінансів України від 20.02.2023 № 101 «Про затвердження Змін до форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств»](#), з урахуванням змін, внесених наказом [Мінфіну від 13.03.2023 № 130 «Про внесення змін до наказу Міністерства фінансів України від 20 лютого 2023 року № 101»](#), яким затверджено зміни до форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженої [наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897](#), пов'язані з особливостями оподаткування платників податку на прибуток підприємств.

Положеннями [п. 46.6 ст. 46 Податкового кодексу України](#) від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями передбачено, якщо в результаті зміни правил оподаткування змінюються форми податкової звітності, до визначення нових форм декларацій (розрахунків), які набирають чинності для складання звітності за податковий період, що настає за податковим періодом, у якому відбулося їх оприлюднення, є чинними форми декларацій (розрахунків), чинні до такого визначення.

Таким чином, Декларація за оновленою формою (з урахуванням змін внесених [Наказом № 101](#)) подається починаючи зі звітного періоду – півріччя 2023 року.

При цьому платники податку, які застосовують особливості оподаткування діяльності з торгівлі валютними цінностями у готівковій формі, матимуть змогу подати Декларацію за оновленою формою, починаючи зі звітного (податкового) періоду – півріччя 2023 року із відображенням сплачених протягом такого звітного (податкового) періоду сум авансових внесків із пунктів обміну іноземних валют у додатку ОВ до Декларації, та врахувати відповідні суми у зменшення податкових зобов'язань із податку на прибуток підприємств у додатку ЗП до Декларації відповідно до положень [п. 141.13 ст. 141 ПКУ](#).

Вищезазначені роз'яснення наведені в [листі ДПС України від 04.05.2023 № 9846/7/99-00-21-02-01-07](#).

На вебпорталі ДПС України у рубриці Електронна звітність/Платникам податків про електронну звітність/Інформаційно-аналітичне забезпечення/Реєстр електронних форм податкових документів розміщені електронні форми Декларацій ([із змінами, внесеними Наказом № 101](#)) з додатками, які приймаються з 01.07.2023 за ідентифікаторами форм:

J0100124 – для юридичних осіб;

F0100724 – для фізичних осіб;

J0100924 – для інститутів спільного інвестування;

J0100524 – для виробників сільськогосподарської продукції за рік (річний податковий (звітний) період починається з 01 липня минулого звітного року і закінчується 30 червня поточного звітного року).

Джерело: <https://zak.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/680081.html>

Оновлена єдина звітність з ЄСВ, ПДФО і військового збору, зокрема складання нової форми Розрахунку

[Мінфін наказом від 02.03.2023 № 113](#) виклав у новій редакції форми [Податкового розрахунку з ЄСВ та ПДФО/ВЗ](#) та окремих його додатків, а також вніс зміни до Порядку його заповнення і подання. Наказ набрав чинності 05.05.2023.

Реєстр електронних форм податкових документів оновили станом на 25.05.2023. Зокрема, оновили формат єдиної звітності та визначили ідентифікатор форми:

для податкових агентів — юросіб — J0500109;

для фізосіб-підприємців — F0500109.

З урахуванням положень [пункту 46.6 Податкового кодексу України](#), вперше за новою формою Розрахунку звітуватимемо за III квартал 2023 року. Про це повідомляли податківці у роз'ясненні від 12.05.2023. Наразі в Реєстрі електронних форм податкових документів не зазначили інформацію про початок застосування оновлених форм.

[За інформацією ДПС](#)

Джерело: <https://buhplatforma.com.ua/news/58926-dps-opublikuvala-e-formati-onovlenoi-edinoi-zvitnosti>

Стягнення податкового боргу в 2023 році

Податківці в ЗІР повідомляють, що відповідно до [п. 101.1 ст. 101 Податкового кодексу України](#) від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями списанню підлягає безнадійний податковий борг, у тому числі пеня та штрафні санкції, нараховані на такий податковий борг.

Порядок списання безнадійного податкового боргу платників податків затверджений [наказом Міністерства фінансів України від 28.07.2022 № 220](#).

Згідно з [п. 2 розд. II Порядку](#), безнадійним податковим боргом є:

податковий борг платника податків, визнаного в установленому порядку банкрутом, вимоги щодо якого не були задоволені у зв'язку з недостатністю майна банкрута, – станом на дату набрання законної сили ухвалою суду про затвердження звіту ліквідатора та ліквідаційного балансу (у разі банкрутства боржника – юридичної особи) або ухвалою суду про завершення процедури погашення боргів боржника та закриття провадження у справі про неплатоспроможність (у разі банкрутства боржника – фізичної особи) ([п.п. 1 п. 2 розд. II Порядку](#));

податковий борг фізичної особи, яка визнана в судовому порядку недієздатною, безвісно відсутньою або оголошена померлою, у разі недостатності майна, на яке може бути звернуто стягнення згідно із законом, – станом на дату набрання законної сили відповідним рішенням суду ([п.п. 2 п. 2 розд. II Порядку](#));

податковий борг померлої фізичної особи у разі недостатності майна, на яке може бути звернуто стягнення згідно із законом, – станом на дату підписання акта опису спадкового майна за умови отримання інформації про підписання такого акта відповідно до чинного законодавства ([п.п. 3 п. 2 розд. II Порядку](#));

податковий борг фізичної особи, яка понад 720 днів перебуває у розшуку, – станом на дату отримання інформації на запит органу ДПС за даними відповідних органів ([п.п. 4 п. 2 розд. II Порядку](#));

податковий борг платника податків, у тому числі податкового агента, стосовно якого минув строк давності, встановлений [п. 102.4 ст. 102 глави 9 розд. II ПКУ](#), – станом на дату прийняття рішення керівником (його заступником або уповноваженою особою) територіального органу ДПС ([п.п. 5 п. 2 розд. II Порядку](#));

податковий борг платника податків, що виник внаслідок форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили), – станом на дату, що настає за граничним строком сплати грошових зобов'язань за період, на який припадає дата, зазначена в документі, що засвідчує факт форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили).

Такий факт форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили) підтверджується сертифікатом про форс-мажорні обставини (обставини непереборної сили), виданим Торгово-промисловою палатою України або уповноваженими нею регіональними торгово-промисловими палатами ([п.п. 6 п. 2 розд. II Порядку](#));

податковий борг платника податків, щодо якого до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань внесено запис про його припинення на підставі рішення суду, – станом на дату припинення державної реєстрації платника податків, зазначену у відповідному повідомленні державного реєстратора ([п.п. 7 п. 2 розд. II Порядку](#));

податковий борг банку, щодо якого наявне рішення Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про затвердження звіту про завершення ліквідації банку або рішення Національного банку України про затвердження ліквідаційного балансу, ухвалення остаточного звіту ліквідатора і завершення ліквідаційної процедури, – станом на дату прийняття відповідного рішення ([п.п. 8 п. 2 розд. II Порядку](#)).

Відповідно до [п. 7 розд. III Порядку](#) у разі якщо фізична особа, яка у судовому порядку визнана безвісно відсутньою або оголошена померлою, з'являється або якщо фізичну особу, яка перебувала у розшуку понад 720 днів, розшукано, то списана заборгованість таких осіб підлягає відновленню та стягненню у загальному порядку з дотриманням строків позовної давності починаючи з дня відновлення такого податкового боргу.

Згідно з [п. 1 розд. III Порядку](#) у випадках, передбачених підпунктами 1 – 5, 7, 8 п. 2 розд. II Порядку, за результатами розгляду документів, необхідних для підтвердження безнадійності податкового боргу, керівник (його заступник або уповноважена особа) територіального органу ДПС за наявності підстав приймає рішення про списання безнадійного податкового боргу, яке оформляється на бланку за формою згідно з додатком до Порядку.

[Пунктом 2 розд. III Порядку](#) визначено, що у випадку передбаченому [п.п. 6 п. 2 розд. II Порядку](#) платник податків звертається до територіального органу ДПС з письмовою заявою, в якій зазначаються суми податків та зборів, що підлягають списанню.

До заяви обов'язково додається Сертифікат.

За результатами розгляду документів, наданих платником податків, керівник (його заступник або уповноважена особа) територіального органу ДПС за наявності підстав приймає рішення про списання безнадійного податкового боргу, яке оформляється на бланку за формою згідно з додатком до Порядку.

Структурний підрозділ територіального органу ДПС, до функцій якого належить списання безнадійного податкового боргу, здійснює таке списання щокварталу протягом двадцяти календарних днів, наступних за останнім днем кварталу (абзац перший [п. 6 розд. III Порядку](#)).

Слід зазначити, що на період з 18 березня 2020 року по останній календарний день місяця (включно), в якому завершується дія карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), зупиняється перебіг строків давності, передбачених [ст. 102 ПКУ](#) (абзац одинадцятий [п. 52 прим. 2 підрозд. 10 розд. XX «Перехідних положень» ПКУ](#)).

Водночас, згідно з [п. 102.9 ст. 102 ПКУ](#) на період дії правового режиму воєнного, надзвичайного стану, що вводиться в Україні, зупиняється перебіг строків, визначених ПКУ, іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, крім випадків, передбачених ПКУ.

Відповідно до [п.п. 69.9 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ](#) для платників податків та контролюючих органів зупиняється перебіг строків, визначених податковим законодавством та іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, крім визначених [п.п. 69.9 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ](#) випадків, зокрема, строків здійснення заходів з погашення податкового боргу платників податків – суб'єктів господарювання, які мають можливість своєчасно виконувати податкові обов'язки, передбачені [ст. 59 – 60, 87 – 101 ПКУ](#), та/або визначення грошових зобов'язань згідно із [ст. 116 ПКУ](#).

Враховуючи вищенаведене, з 18 березня 2020 року (у тому числі у період воєнного стану) податковими органами визнається безнадійним та списується податковий борг, строк давності (1095 днів) щодо якого минув до 17 березня 2020 року включно. Списання за іншими підставами здійснюється згідно з відповідними положеннями Порядку.

Також, згідно зі [ст. 97 ПКУ](#) безнадійним вважається борг, що залишився непогашеним після ліквідації платника податків, не пов'язаної з банкрутством.

Порядок списання такого податкового боргу визначено постановою [Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2010 року № 1231 «Про затвердження Порядку списання непогашених грошових зобов'язань або податкового боргу після ліквідації платника податків, не пов'язаної з банкрутством»](#) зі змінами та доповненнями.

Списання безнадійного податкового боргу здійснюється за результатами розгляду документів, наданих платником податків, виключно головними управліннями ДПС в областях та м. Києві, міжрегіональним управлінням ДПС по роботі з великими платниками податків (Центральним, Східним, Західним, Південним, Північним), в якому такий платник перебуває за основним/неосновним місцем обліку.

Джерело: <https://zir.tax.gov.ua/main/bz/view/?src=ques&id=31897>

Відпускні 2023: нормативна база. Відрядження-2023

Право на відпустку робітника є державною гарантією, реалізація якої визначається низкою законодавчих актів. Зокрема, головним нормативним документом, що регламентує питання відпусток та виплати відпускних є [Закон України від 15 листопада 1996 року № 504/96-ВР «Про відпустки»](#). Крім того, усі можливі ситуації з наданням відпусток та обчисленням суми виплат, регулюється Кодексом законів про працю.

З початком повномасштабної війни в Україні, чинне законодавство зазнало змін, що обумовлені введенням воєнного стану на території країни. Так, уряд вніс нововведення стосовно надання і компенсації відпусток, обчислення страхового стажу, створення нових видів відпусток для робітників. Усі ці зміни прописані в [Законі України від 15 березня 2022 року № 2136-IX «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану»](#). До того ж 19 липня 2022 року став чинним [Закон України від 1 липня 2022 року № 2352-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації трудових відносин»](#). Ним змінено ряд норм КЗпП, зокрема у питанні оплати відпустки.

Відповідно до [ст. 74 Кодексу законів про працю](#), робітнику надається щорічна відпустка зі збереженням місця роботи та зарплати. Таким чином, відпускні виплати можна формально назвати заробітною платою на час відпустки. Фактично під час відпочинку працівник не виконує роботу, отже виплачується йому середній заробіток. Відповідні норми прописані у [Порядку № 100](#). Таким чином, розмір відпускних розраховується за простою формулою, де середній заробіток на день треба помножити на кількість днів відпустки.

Визначаємо алгоритм дій бухгалтера на момент нарахування відпускних виплат: обчислити середній заробіток робітника на день; округлити суму, що вийшла до копійок; помножити результат на кількість календарних днів відпустки. Кількість днів для розрахунку відпускних таблиця помісячно. Нижче наведені показники, котрі стануть у нагоді під час обчислення середнього заробітку на день для визначення

суми компенсації в залежності від місяця оформлення відпустки. Зверніть увагу! Зазначені дані можна використовувати для типових випадків нарахування відпускних. Так, маємо дві обов'язкових умови: робітник має пропрацювати на підприємстві повний розрахунковий період (12 місяців); не має періодів, у які робітник не працював згідно з законодавством, де не зберігався середній заробіток. Також, у зазначеній нижче таблиці зменшено святкові дні, що були скасовані на підставі дії особливого стану. Однак, враховано нове свято 28 липня.

Місяць початку відпустки у 2023 році	Місяці розрахункового періоду	Святкових (неробочих) днів	Календарних днів	Кількість днів у розрахунку середньої зарплати
січень	січень 2022 – грудень 2022 р.	3	365	362
лютий	лютий 2022 – січень 2023 р.	1	365	364
березень	березень 2022 – лютий 2023 р.	1	365	364
квітень	квітень 2022 – березень 2023 р.	1	365	364
травень	травень 2022 – квітень 2023 р.	2	365	363
червень	червень 2022 – травень 2023 р.	4	365	361
липень	липень 2022 – червень 2023 р.	6	365	359
серпень	серпень 2022 – липень 2023 р.	7	365	358
вересень	вересень 2022 – серпень 2023 р.	8	365	357
жовтень	жовтень 2022 – вересень 2023 р.	8	365	357
листопад	листопад 2022 – жовтень 2023 р.	9	365	356
грудень	грудень 2022 – листопад 2023 р.	9	365	356

Виплата відпускних у 2023 році.

Згідно з текстом ст. 21 Закону про відпустки, що набрала чинності з 19 липня 2022 року, зарплата підлеглим за час відпустки повинна виплачуватися до початку самої відпустки, у випадку, коли інші умови не передбачаються трудовим чи колективним договором. При чому, у договорах про трудові відносини ця умова може змінюватися. Тобто виплатити відпускні потрібно не за день до настання дати відпустки, а раніше. Однак, виплатити після відпустки кошти робітнику не можна робити у жодному разі, адже це буде різким погіршенням умов праці, а значить, підприємство буде

оштрафване за недотримання норм чинного законодавства. Слід зазначити, що раніше закон зобов'язував працедавця виплачувати відпускні за три календарні дні до дати першого дня відпустки. Розрахунок відпускних при звільненні В момент звільнення працівника, працедавець повинен виплатити грошову компенсацію за кожен невикористаний день щорічної відпустки. Це регламентується ст. 83 Кодексу законів про працю. Також, у разі припинення трудових відносин, підлеглий має право отримати компенсацію за додаткову відпустку (дитячу) а підставі [ст. 24 Закону про відпустки](#).

Сам процес обчислення суми компенсації відпускних при звільненні визначається за відповідними нормами [Порядку № 100](#). Так, розрахунковий період для компенсації завжди той самий — 12 місяців, а про те, як обчислити середній заробіток за день ми вже говорили вище. Чи включаються лікарняні в розрахунок відпускних 2023 Багатьох колег постійно цікавить питання, стосовно того, які види виплат мають розраховуватися до середньоденного заробітку. Нюанс полягає у тому, що у [Порядку № 100](#) наведені усі виплати, котрі не потрібно включати до обчислювального процесу. А саме: матеріальна допомога (одноразова чи багаторазова); компенсації та вихідна допомога; виплати на підставі цивільноправового договору; доплати за виконання одноразових окремих доручень, котрі не належать до посадових обов'язків робітника; компенсації на період відрядження або переведення; премії; винагороди за участь у змаганнях чи конкурсах; пенсії, допомога держави, соціальні виплати; вартість спецодягу, що був виданий безкоштовно; вартість путівок до санаторіїв чи будинків відпочинку, що сплачувалися підприємством; премії до святкових чи ювілейних дат; відшкодування робітнику за ушкодження здоров'я чи каліцтва; інші виплати, котрі передбачаються [п. 4 Порядку № 100](#). Слід зазначити, що до розрахунку середньоденного заробітку маємо включати лікарняні і декретні виплати. Таким чином, процес нарахування та виплати відпускних не є надто складним, якщо добре у ньому розібратись.

Джерело: <https://www.golovbukh.ua/article/7433-rozrahunok-vdpuskni-2019>

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ З ОПОДАТКУВАННЯ 2023

ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ, ПН/РК

Про умови для здійснення автоматичної реєстрації ПН/РК в ЄРПНі

Державна податкова служба України
Головне управління ДПС
у Вінницькій області

Автоматична реєстрація ПН/РК в ЄРПН у разі виключення платника податку з переліку ризикових платників*

 реєстрацію ПН/РК в ЄРПН зупинено через відповідність критеріям ризиковості платника податку (з дати включення до переліку ризикових до дати подання інформації та копій документів, за результатами розгляду яких прийняте рішення про невідповідність)	 на початок операційного дня автоматичної реєстрації операції в таких ПН/РК не відповідають жодному критерію ризиковості здійснення операцій
 дата подання таких ПН/РК на реєстрацію в ЄРПН припадає на період, що не перевищує 180 днів до дати подання інформації та копій документів, за результатами розгляду яких прийняте рішення про невідповідність	 щодо таких ПН/РК комісією регіонального рівня не прийнято рішення про реєстрацію (в Порядку, визначеному наказом МФУ від 12.12.2019 № 520)
	 у день такої автоматичної реєстрації наявна сума податку, на яку платник податку має право зареєструвати такі ПН/РК в ЄРПН, обчислена відповідно до п. 200 ¹.3 або 200 ¹.9 статті 200 ¹ Податкового кодексу України

*Застосовується до платників ПДВ, щодо яких рішення про відповідність критеріям ризиковості платника (первинне включення до переліку ризикових) прийнято з дня, наступного за днем набрання чинності постановою КМУ від 02.06.2023 № 574 (09.07.2023)

Постановою Кабінету Міністрів України від 02.06.2023 №574 внесено зміни до постанови КМУ від 11.12.2019 №1165. Відтак, платники отримали можливість для автоматичної реєстрації податкових накладних в разі виключення платника з переліку ризикових та/або після прийняття комісією рішення про врахування таблиці даних платника. Якщо враховується таблиця платника – автоматична реєстрація ПН/РК в ЄРПН здійснюється на 5-тий робочий день.

 Державна податкова служба України
 Головне управління ДПС
 у Вінницькій області

Автоматична реєстрація ПН/РК в ЄРПН у разі врахування таблиці даних платника податку*

ОДНОЧАСНІ УМОВИ ДЛЯ АВТОМАТИЧНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ПН/РК В ЄРПН:

 відсутнє рішення контролюючого органу про неврахування такої таблиці даних платника	 такі ПН/РК складені та подані на реєстрацію в ЄРПН не раніше місяця, що передує місяцю, в якому враховано таблицю даних платника
 операції з кодами товарів/послуг згідно з УКТЗЕД/ДКПП, врахованими у таблиці даних платника, не відповідають критеріям ризиковості здійснення операцій	 щодо таких ПН/РК комісією регіонального рівня не прийнято рішення про реєстрацію (в Порядку, визначеному наказом МФУ від 12.12.2019 № 520)
 стосовно платника відсутнє діюче рішення про відповідність критеріям ризиковості платника податку	 у день такої автоматичної реєстрації наявна сума податку, на яку платник податку має право зареєструвати такі ПН/РК в ЄРПН, обчислена відповідно до п. 200 ¹3 або 200 ¹9 статті 200 ¹ Податкового кодексу України

*Застосовується до платників ПДВ, у яких реєстрацію ПН/РК зупинено відповідно до п. 1 критеріїв ризиковості здійснення операцій з дня, наступного за днем набрання чинності постановою КМУ від 02.06.2023 № 574 (09.07.2023)

В іншому випадку автоматична реєстрація ПН/РК і ЄРПН здійснюється наступного робочого дня після прийняття рішення про виключення платника з переліку ризикових. Увага! Автоматична реєстрація можлива за умови одночасного дотримання певних умов.

Джерело: <https://vin.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/690857.html>

Які реквізити зазначаються у полях платіжної інструкції у разі перерахування коштів з поточного рахунка платника на електронний рахунок у СЕА ПДВ?

Відповідно до [п. 4 Порядку електронного адміністрування податку на додану вартість, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 року № 569](#), рахунок у системі електронного адміністрування податку – рахунок, відкритий платнику податку в Державній казначейській службі, на який перераховуються кошти відповідно до [п. 200 прим. 1.4 ст. 200 прим. 1 Податкового кодексу України](#).

Згідно з [п.п. 1 п. 22 Порядку № 569](#) у разі недостатності коштів на електронному рахунку платника податку для сплати до бюджету узгоджених податкових зобов'язань платник податку у строки, встановлені ПКУ для самостійної сплати

податкових зобов'язань, перераховує на електронний рахунок необхідні кошти з рахунка у банку або небанківському надавачу платіжних послуг.

Відповідно до вимог частини другої [ст. 40 Закону України від 30 червня 2021 року № 1591-IX](#) «Про платіжні послуги» платіжна інструкція має містити інформацію, що дає змогу надавачу платіжних послуг ідентифікувати особу платника та отримувача за платіжною операцією, рахунки платника та отримувача, надавачів платіжних послуг платника та отримувача, суму платіжної операції та іншу інформацію (реквізити), необхідну для належного виконання платіжної операції.

Отже, у разі перерахування коштів з поточного рахунка платника на його електронний рахунок у системі електронного адміністрування ПДВ у платіжній інструкції необхідно заповнювати:

- у полі «Отримувач» – назву платника;
- у полі «Код» – податковий номер платника податку, за яким ведеться облік у контролюючих органах;
- у полі «Банк отримувача» – «Казначейство України (ел. адм. подат.)»;
- у полі «Рахунок отримувача» – номер електронного рахунка у системі електронного адміністрування ПДВ за стандартом IBAN.

Поле «Призначення платежу» такої платіжної інструкції необхідно заповнювати з урахуванням вимог, установлених у розд. II Інструкції про безготівкові розрахунки в національній валюті користувачів платіжних послуг, затвердженої [постановою Правління Національного банку України від 29 липня 2022 року № 163](#).

Згідно з [п. 41 розд. II Інструкції № 163](#) платник заповнює реквізит «Призначення платежу» платіжної інструкції так, щоб надавати отримувачу коштів повну інформацію про платіж та документи, на підставі яких здійснюється платіжна операція. Повноту інформації визначає платник з урахуванням вимог законодавства України.

У разі перерахування коштів з поточного рахунка платника на електронний рахунок у СЕА ПДВ у полі «Призначення платежу» друкується роз'яснювальна інформація про призначення платежу в довільній формі. Наприклад: «перераховано з рахунка у банку або небанківському надавачу платіжних послуг на електронний рахунок».

Джерело: <https://dp.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/690306.html>

Чи змінюється номер рахунку у системі електронного адміністрування ПДВ у разі зміни платником податку місцезнаходження, пов'язаного зі зміною адміністративного району?

Відповідно до [п. 200 прим.1.2 ст. 200 прим. 1 Податкового кодексу України](#) та п.5 Порядку електронного адміністрування податку на додану вартість, затвердженого постановою [Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 року № 569](#) із змінами, рахунки в системі електронного адміністрування податку на додану вартість відкриваються автоматично на підставі реєстру платників податку, який ДПС надсилає Державному казначейству України не раніше ніж за один робочий день до дати реєстрації особи платником податку.

У Реєстрі зазначається, зокрема індивідуальний податковий номер платника ПДВ та дата реєстрації його платником ПДВ.

Індивідуальний податковий номер платника ПДВ присвоюється особі, що реєструється як платник податку і використовується для сплати податку ([п. 183.18 ст.183 ПКУ](#)).

Індивідуальний податковий номер зберігається за платником ПДВ до моменту анулювання реєстрації платника ПДВ, що відбувається відповідно до [ст. 184 ПКУ](#).

Відповідно до п. 8 Порядку № 569 новий електронний рахунок відкривається у разі повторної реєстрації особи платником податку.

Отже, при зміні суб'єктом господарювання місцезнаходження (місця проживання), у тому числі пов'язаного зі зміною адміністративного району, не відбувається анулювання реєстрації платника ПДВ та не здійснюється повторна реєстрація платником ПДВ, у зв'язку із цим підстави для відкриття нового електронного рахунку відсутні, а отже номер рахунку у системі електронного адміністрування ПДВ не змінюється.

Джерело: <https://kyiv.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/687768.html>

Платник ПДВ може звернутися до адміністративного суду з вимогами про визнання протиправною бездіяльності суб'єкта владних повноважень з погашення заборгованості відшкодування ПДВ та/або пені, нарахованої на таку заборгованість, протягом шести місяців з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів

Касаційним адміністративним судом у складі Верховного Суду підтримано позицію ГУ ДПС у Київській області у [справі № 320/5404/20](#) та зроблено висновок про те, що позовна вимога про стягнення заборгованості з відшкодування ПДВ та пені, нарахованої на таку заборгованість, може бути заявлена в межах строку, встановленого частиною другої [статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Суди попередніх інстанцій, враховуючи правову позицію Великої Палати Верховного Суду, викладену в [постанові від 12.02.2019 у справі № 826/7380/15](#), дійшли висновку, що право позивача на повернення суми бюджетного відшкодування порушено і що способом захисту, який забезпечить поновлення цього права, є стягнення з Державного бюджету України через орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, на користь позивача заборгованості бюджету з відшкодування ПДВ та пені.

Крім того, суди дійшли висновку, що позивачем не пропущений 1095 денний строк звернення до суду з урахуванням судового оскарження винесеного податкового повідомлення-рішення, яким позивачу донараховано податкове зобов'язання з ПДВ та яке в подальшому було скасовано судом.

Вирішуючи питання щодо строків звернення до суду з цим позовом, суди попередніх інстанцій враховували те, що в силу положень [пункту 102.4 статті 102 ПК України](#) контролюючим органам надано право стягнення податкового боргу протягом наступних 1095 календарних днів з дня виникнення такого податкового боргу. Для цілей забезпечення принципів справедливості, рівності і балансу у відносинах між платниками і державою, аналогічне право на стягнення заборгованості з відшкодування ПДВ та пені протягом 1095 днів повинно бути забезпечено і для платників податків.

Скасовуючи рішення попередніх інстанцій Верховний Суду зазначив, що судами помилково обраховано відлік строку звернення до суду позивача з позовом про стягнення суми бюджетної заборгованості, оскільки відлік такого строку повинен здійснюватися за правилами частини другої [статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України](#), якою встановлено, що для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Податковий кодекс України не містить прямої норми, яка б визначала строки звернення до суду з вимогами, спрямованими на захист та відновлення порушених прав платників податків у відносинах, що виникають у зв'язку з несвоєчасним відшкодуванням ПДВ державою.

Строк давності у 1095 днів, встановлений [статтею 102 Податкового кодексу України](#), не поширюється на дані правовідносини, оскільки цією статтею визначено: право контролюючого органу щодо проведення перевірки та самостійного визначення суми грошових зобов'язань ([пункт 102.1](#)); стягнення податкового боргу ([пункт 102.4](#)); право платника податків на подання заяви про повернення надміру сплачених грошових зобов'язань або про їх відшкодування ([пункт 102.5](#)); право платника податків на оскарження в суді податкового повідомлення-рішення або іншого рішення контролюючого органу ([пункт 56.18 статті 56](#)).

При цьому положення [пункту 102.5 статті 102 Податкового кодексу України](#) не регулюють питань строків звернення до адміністративного суду, а встановлюють лише строк для подання платником податків заяви до контролюючого органу про повернення надміру сплачених грошових зобов'язань або про їх відшкодування у випадках, передбачених цим Кодексом.

Верховний Суд зауважив, що у разі ж несвоєчасного відшкодування заборгованості з ПДВ та/або пені, нарахованої на таку заборгованість, платник, звертаючись до суду, фактично просить захистити його право на отримання зазначених коштів, які залишаються невиконаними у зв'язку з невиконанням суб'єктом владних повноважень комплексу покладених на нього обов'язків. Відтак, предметом оскарження у такому випадку є відповідна бездіяльність суб'єкта владних повноважень, а отже, положення [статті 102 ПК України](#), до яких відсилає пункт 56.18 статті 56 цього Кодексу, застосовуватись не можуть.

Ураховуючи наведене, [стаття 102 ПК України](#), у тому числі й пункт 102.5 цієї статті, не є тим «іншим законом», яким установлені спеціальні строки звернення до суду з вимогами, спрямованими на захист та відновлення порушених прав платників

податків у відносинах, що виникають у зв'язку з несвоєчасним відшкодуванням бюджетної заборгованості ПДВ та/або пені, нарахованої на таку заборгованість, а тому до спірних правовідносин підлягають застосуванню положення частини другої [статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України](#), у якій встановлено загальний шестимісячний строк звернення до адміністративного суду.

Касаційний адміністративний суд резюмує, що платник ПДВ може звернутися до адміністративного суду з вимогами про визнання протиправною бездіяльності суб'єкта владних повноважень з погашення заборгованості відшкодування ПДВ та/або пені, нарахованої на таку заборгованість, протягом шести місяців з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Позовна вимога про стягнення пені аналогічно може бути заявлена в межах строку, встановленого частиною другої [статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України](#), у якій передбачено загальний шестимісячний строк звернення до адміністративного суду.

Такі висновки правозастосування викладені у постановах Великої Палати Верховного суду від [19.01.2023 у справі № 140/1770/19](#) та від [16.02.2023 у справі № 803/1149/18](#) з подібними правовідносинами.

Відтак, постановою Касаційного адміністративного суду у складі [Верховного Суду від 13.04.2023 у справі № 320/5404/20](#) касаційну скаргу Головного управління ДПС в Київській області задоволено частково, скасовано рішення попередніх інстанцій та справу направлено на новий розгляд до суду першої інстанції.

Ухвалою Київського окружного адміністративного суду від [21.06.2023 у справі № 320/5404/20](#) позовну заяву про визнання протиправною бездіяльності та зобов'язання вчинити дії щодо стягнення заборгованості бюджету із відшкодування податку на додану вартість в розмірі 20,84 млн грн та пеню в розмірі 23,36 млн грн залишено без розгляду.

Джерело: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/690589.html>

Який порядок оподаткування ПДВ факторингових операцій?

Згідно з [ст. 1077 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV](#) із змінами та доповненнями за договором факторингу одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату (у будь-який передбачений договором спосіб), а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника).

Фактором може бути банк або інша фінансова установа, яка відповідно до закону має право здійснювати факторингові операції ([ст. 1079 ЦКУ](#)).

Відповідно до [п.п. 196.1.5 п. 196.1 ст. 196 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI](#) зі змінами та доповненнями не є об'єктом оподаткування ПДВ операції, зокрема з відступлення права вимоги, переведення боргу, торгівлі за грошові кошти або цінні папери борговими зобов'язаннями (вимогами), за винятком операцій з інкасації боргових вимог та факторингу (факторингових) операцій, крім факторингових операцій, якщо об'єктом боргу є валютні цінності, цінні папери, у тому числі компенсаційні папери (сертифікати), інвестиційні сертифікати, іпотечні сертифікати з фіксованою дохідністю, операції з відступлення права вимоги за забезпеченими іпотекою кредитами (позиками), житлові чеки, земельні бони та деривативи.

Отже, факторингові операції не є об'єктом оподаткування ПДВ якщо об'єктом боргу є валютні цінності, цінні папери, у тому числі компенсаційні папери (сертифікати), інвестиційні сертифікати, іпотечні сертифікати з фіксованою дохідністю, операції з відступлення права вимоги за забезпеченими іпотекою кредитами (позиками), житлові чеки, земельні бони та деривативи.

Інші факторингові операції є об'єктом оподаткування ПДВ.

Джерело: <https://zt.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/688757.html>

Повторна реєстрація платником ПДВ: які доходи беруться до уваги?

Чи враховуються при визначенні загального обсягу оподатковуваних операцій, з метою повторної реєстрації платником ПДВ, обсяги з умовного постачання товарів та необоротних активів, що визначені платником податку при анулюванні його реєстрації як платника ПДВ?

Податківці у ЗІР розповіли, що [п. 184.7 ПКУ](#) визначено, що якщо товари/послуги, необоротні активи, суми податку щодо яких були включені до складу податкового кредиту, не були використані в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності, такий платник податку в останньому звітному (податковому) періоді не пізніше дати анулювання його реєстрації як платника податку зобов'язаний визначити податкові зобов'язання щодо таких товарів/послуг, необоротних активів виходячи зі звичайної ціни відповідних товарів/послуг чи необоротних активів, крім випадків анулювання реєстрації як платника податку внаслідок реорганізації платника податку шляхом приєднання, злиття, перетворення, поділу та виділення відповідно до закону.

Відповідно до [п. 181.1 ПКУ](#), у разі якщо загальна сума від здійснення операцій з постачання товарів/послуг, що підлягають оподаткуванню згідно з [розд. V ПКУ](#), у тому числі операцій з постачання товарів/послуг з використанням локальної або глобальної комп'ютерної мережі (зокрема, але не виключно шляхом встановлення спеціального застосунку або додатка на смартфонах, планшетах чи інших цифрових пристроях), нарахована (сплачена) такій особі протягом останніх 12 календарних місяців, сукупно перевищує 1000000 грн (без урахування ПДВ), така особа зобов'язана зареєструватися як платник податку у контролюючому органі за своїм місцезнаходженням (місцем проживання) з дотриманням вимог, передбачених [ст. 183 ПКУ](#), крім особи, яка є платником єдиного податку першої – третьої групи.

Згідно з [п. 182.1 ПКУ](#), якщо особа, яка відповідно до [п. 181.1 ПКУ](#) не є платником податку у зв'язку з тим, що обсяги оподатковуваних операцій відсутні або є меншими від встановленої зазначеною статтею суми, вважає за доцільне добровільно зареєструватися як платник податку, така реєстрація здійснюється за її заявою.

При розрахунку загальної суми від здійснення операцій з постачання товарів/послуг, що підлягають оподаткуванню згідно з ПКУ, для визначення необхідності обов'язкової реєстрації та можливості добровільної реєстрації платником ПДВ потрібно враховувати визначення терміна «постачання товарів/послуг» ([пп. 14.1.185 та 14.1.191 ПКУ](#)) та брати до уваги обсяги такого постачання протягом останніх 12 календарних місяців, а саме:

постачання послуг – будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються у процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності;

постачання товарів – будь-яка передача права на розпоряджання товарами як власник, у тому числі продаж, обмін чи дарування такого товару, а також постачання товарів за рішенням суду.

Враховуючи те, що при визначенні умовного постачання платником ПДВ не здійснюється нарахування (сплата) коштів на користь цього платника податку та не здійснюється постачання товарів/послуг іншим платникам податку, платник податку, реєстрацію платника ПДВ якого анульовано, з метою визначення обсягу оподатковуваних операцій для повторної реєстрації платником ПДВ, не повинен у загальний обсяг постачання товарів/послуг, що встановлений для реєстрації, враховувати обсяги умовного постачання товарів та необоротних активів, визначених таким платником при анулюванні його реєстрації як платника ПДВ.

Джерело: <https://zir.tax.gov.ua/main/bz/view/?src=ques&id=40371>

Як складається податкова накладна, якщо договором передбачено, що товари/послуги частково оплачуються за рахунок бюджетних коштів, а частково – за рахунок коштів покупця?

Коротка:

Якщо договором передбачено, що товари/послуги частково оплачуються за рахунок бюджетних коштів, а частково – за рахунок коштів покупця, то за операцією з постачання таких товарів/послуг датою виникнення податкових зобов'язань (тобто датою, на яку має бути складена податкова накладна) є:

для частини товарів/послуг, вартість якої оплачується за рахунок бюджетних коштів – дата отримання бюджетних коштів на поточний рахунок постачальника;

для частини товарів/послуг, вартість якої оплачується за рахунок коштів покупця – дата першої події: або оплата покупцем коштів, або відвантаження товарів (для послуг – оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг).

Щодо порядку складання податкових накладних у кожному конкретному випадку постачання товарів/послуг, які частково оплачуються за рахунок бюджетних

коштів, а частково – за рахунок коштів покупця, рекомендуємо звертатися до ДПС для отримання індивідуальної податкової консультації в порядку, визначеному [п. 52.1 ст. 52 Податкового кодексу України](#), із детальним описом обставин здійснюваних операцій.

Повна:

Відповідно до [п. 187.1 ст. 187 Податкового кодексу України](#) від 02 грудня 2011 року № 2755-VI датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше:

а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на рахунок платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг, оплата яких здійснюється електронними грошима, – дата зарахування електронних грошей платнику податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, на електронний гаманець, а в разі постачання товарів/послуг за готівку – дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої – дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку;

б) дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів – дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг – дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.

Згідно з [п. 187.7 ст. 187 ПКУ](#) датою виникнення податкових зобов'язань у разі постачання товарів/послуг з оплатою за рахунок бюджетних коштів є дата зарахування таких коштів на рахунок платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг або дата отримання відповідної компенсації у будь-якій іншій формі, включаючи зменшення заборгованості такого платника податку за його зобов'язаннями перед бюджетом.

Підтвердженням того, що товари/послуги оплачуються за рахунок бюджетних коштів, є наявність у договорі на поставку товарів/послуг умови, що оплата за поставлені товари/послуги здійснюються з відповідного рахунку Державного казначейства України.

На дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, кваліфікованого електронного

підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних у встановлений ПКУ термін ([п. 201.1 ст. 201 ПКУ](#)).

Отже, у разі, якщо договором передбачено, що товари/послуги частково оплачуються за рахунок бюджетних коштів, а частково – за рахунок коштів покупця, то за операцією з постачання таких товарів/послуг датою виникнення податкових зобов'язань (тобто датою, на яку має бути складена податкова накладна) є:

для частини товарів/послуг, вартість якої оплачується за рахунок бюджетних коштів – дата отримання бюджетних коштів на поточний рахунок постачальника;

для частини товарів/послуг, вартість якої оплачується за рахунок коштів покупця – дата першої події: або оплата покупцем коштів, або відвантаження товарів (для послуг – оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг).

Щодо порядку складання податкових накладних у кожному конкретному випадку постачання товарів/послуг, які частково оплачуються за рахунок бюджетних коштів, а частково – за рахунок коштів покупця, рекомендуємо звертатися до ДПС для отримання індивідуальної податкової консультації в порядку, визначеному [п. 52.1 ст. 52 ПКУ](#), із детальним описом обставин здійснюваних операцій.

Джерело: <https://zir.tax.gov.ua/main/bz/view/?src=ques&id=40367>

Чи подаються пояснення та копії документів, необхідні для розгляду питання прийняття контролюючим органом рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН у разі зупинення реєстрації зайво (помилково) складених податкової накладної/розрахунку коригування?

Коротка:

Платник податку може не подавати пояснень та копій документів, необхідних для розгляду питання прийняття контролюючим органом рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Повна:

Порядок зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних затверджено постановою Кабінету Міністрів України від [11 грудня 2019 року № 1165 «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних»](#).

Порядок прийняття рішень про реєстрацію/відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних затверджено наказом Міністерства фінансів України від [12 грудня 2019 року № 520 «Про затвердження Порядку прийняття рішень про реєстрацію/відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних»](#).

Відповідно до [п. 10 Порядку](#) зупинення у разі зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних у разі зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН контролюючий орган протягом операційного дня надсилає (в електронній формі у текстовому форматі) в автоматичному режимі платнику податку квитанцію про зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування, яка є підтвердженням зупинення такої реєстрації.

У квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування зазначаються, зокрема, пропозиція щодо надання платником податку пояснень та копій документів відповідно до Порядку прийняття рішень ([п. 11 Порядку зупинення](#)).

Згідно з [п. 44.1 ст. 44 Податкового кодексу України](#) від 02 грудня 2010 року № 2755-VI для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, інформації, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством. При цьому платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим [п. 44.1 ст. 44 ПКУ](#).

У разі зайвого (помилкового) складання податкової накладної/розрахунку коригування первинні документи щодо постачання товарів/послуг, зазначених у такій податковій накладній/розрахунку коригування, відсутні, тому для розгляду питання прийняття контролюючим органом рішення про реєстрацію зайво (помилково)

складеної податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН платник податків може подати лише письмові пояснення.

Водночас, Порядком прийняття рішень визначено право, а не обов'язок платника податків надавати документи, необхідні для прийняття рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН.

Враховуючи норми Порядку прийняття рішень та [п. 44.1 ст. 44 ПКУ](#) платник податку може не подавати пояснень та копій документів, необхідних для розгляду питання прийняття контролюючим органом рішення про реєстрацію в ЄРПН зайво (помилково) складених податкової накладної/розрахунку коригування.

Джерело: <https://zir.tax.gov.ua/main/bz/view/?src=ques&id=40381>

Хто повинен надати пояснення та/або копії документів, у разі зупинення реєстрації в ЄРПН розрахунку коригування до податкової накладної, який передбачає зменшення суми компенсації вартості товарів/послуг: покупець чи продавець?

[Згідно з п. 10 Порядку зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2019 року № 1165 «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних»](#) у разі зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних контролюючий орган протягом операційного дня надсилає (в електронній формі у текстовому форматі) в автоматичному режимі платнику податку квитанцію про зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування, яка є підтвердженням зупинення такої реєстрації.

Пунктом [11 Порядку](#) зупинення визначено, що у квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування зазначаються: номер та дата складення податкової накладної/розрахунку коригування; критерій (критерії) ризиковості платника податку та/або ризиковості здійснення операцій, на підставі якого (яких) зупинено реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН, з розрахованим показником за кожним критерієм, якому відповідає платник податку;

пропозиція щодо надання платником податку пояснень та копій документів відповідно до Порядку прийняття рішень про реєстрацію/відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в ЄРПН, затвердженого [наказом Міністерства фінансів України від 12.12.2019 № 520](#), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 13.12.2019 за № 1245/34216.

[Пунктом 192.1 ст. 192 Податкового кодексу України](#) від 02 грудня 2010 року № 2755-VI передбачено, що розрахунок коригування, складений постачальником товарів/послуг до податкової накладної, яка складена на отримувача – платника податку, підлягає реєстрації в ЄРПН отримувачем (покупцем) товарів/послуг, якщо передбачається зменшення суми компенсації вартості товарів/послуг їх постачальнику, для чого постачальник надсилає складений розрахунок коригування отримувачу.

Отже, у разі зупинення реєстрації в ЄРПН розрахунку коригування, який передбачає зменшення суми компенсації вартості товарів/послуг, пояснення та копії документів, необхідних для прийняття контролюючим органом рішення про реєстрацію розрахунку коригування в ЄРПН, подаються платником податків – продавцем, що зазначений в розрахунку коригування та податковій накладній, яка коригується.

Джерело: <https://evp.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/692020.html>

На яку дату складається податкова накладна з типом причини «15», якщо після отримання повної передоплати за товар, який ще не придбано, продавцем встановлено, що ціна придбання є більшою ніж фактична ціна, за якою він буде поставлений?

Коротка:

Складається на дату першої події за операцією з придбання товару продавцем.

Повна:

Датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг згідно з [п. 187.1 ст. 187 Податкового кодексу України](#) від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше:

а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на рахунок платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг, оплата яких здійснюється електронними грошима, – дата зарахування електронних грошей платнику податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, на електронний гаманець, а в разі постачання товарів/послуг за готівку – дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої – дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку;

б) дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів – дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг – дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку. Для документів, складених в електронній формі, датою оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку, вважається дата, зазначена у самому документі як дата його складення відповідно до [Закону України від 16 листопада 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»](#), незалежно від дати накладення електронного підпису.

Згідно з п. 15 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом [Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307](#), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267, у разі постачання товарів/послуг, крім постачання товарів, базою оподаткування для яких встановлено максимальні роздрібні ціни, база оподаткування яких, визначена відповідно до [ст. 188 і 189 ПКУ](#), перевищує фактичну ціну постачання таких товарів/послуг (зокрема, якщо база

оподаткування визначається виходячи із ціни придбання товарів/послуг, звичайної ціни самостійно виготовлених товарів/послуг або балансової (залишкової) вартості необоротних активів і перевищує суму постачання таких товарів/послуг, необоротних активів, визначену виходячи з їх договірної вартості, тобто ціна придбання/звичайна ціна/балансова (залишкова) вартість перевищує фактичну ціну (договірну вартість) постачання), постачальник (продавець) складає дві податкові накладні: одну – на суму, розраховану виходячи з фактичної ціни постачання, іншу – на суму, розраховану виходячи з перевищення ціни придбання/звичайної ціни/балансової (залишкової) вартості над фактичною ціною, або може скласти не пізніше останнього дня місяця, в якому здійснено такі постачання, зведену податкову накладну з урахуванням сум податку, розрахованих виходячи з перевищення бази оподаткування над фактичною ціною, визначених окремо за кожною операцією з постачання товарів/послуг.

У податковій накладній (в тому числі зведеній), яка складена на суму такого перевищення, робиться позначка відповідно до [п. 8 Порядку № 1307](#) (15 – «Складена на суму перевищення бази оподаткування, визначеної відповідно до [статей 188 і 189 Податкового кодексу України](#), над фактичною ціною постачання»). Така податкова накладна підлягає обов'язковій реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних та не видається отримувачу (покупцю) товарів/послуг. У рядках такої податкової накладної, відведених для зазначення даних покупця, постачальник (продавець) зазначає власні дані.

Отже, якщо продавець отримав повну передоплату за товар, який ще не придбано, склав та зареєстрував в ЄРПН податкову накладну за такою операцією, а на дату придбання такого товару таким продавцем ціна його придбання є більшою, ніж фактична ціна, за якою товар буде постачатися ним іншій особі, то такий продавець повинен скласти другу податкову накладну з типом причини «15» виходячи з різниці ціни придбання такого товару над його фактичною ціною постачання. Така податкова накладна складається на дату першої події за операцією з придбання товару продавцем.

Джерело: <https://zir.tax.gov.ua/main/bz/view/?src=ques&id=40388>

ПЕРЕВІРКИ

Які документи мають право перевіряти контролюючі органи під час проведення перевірки дотримання працедавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами)?

Під час проведення фактичної перевірки в частині дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами), в тому числі тим, яким установлено випробування, перевіряється наявність належного оформлення трудових відносин, з'ясовуються питання щодо ведення обліку роботи, виконаної працівником, обліку витрат на оплату праці, відомості про оплату праці працівника. Для з'ясування факту належного оформлення трудових відносин з працівником, який здійснює трудову діяльність, можуть використовуватися документи, що посвідчують особу, або інші документи, які дають змогу її ідентифікувати (посадове посвідчення, посвідчення водія, санітарна книжка тощо) ([п. 80.6 ст. 80 ПКУ](#)).

Нагадаємо, згідно з [пп. 75.1.2 п. 75.1 ст. 75 Податкового кодексу України](#) документальною перевіркою вважається перевірка, предметом якої є, зокрема, дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами) та яка проводиться на підставі податкових декларацій (розрахунків), фінансової, статистичної та іншої звітності, реєстрів податкового та бухгалтерського обліку, ведення яких передбачено законом, первинних документів, які використовуються в бухгалтерському та податковому обліку і пов'язані з нарахуванням і сплатою податків та зборів, виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а також отриманих в установленому законодавством порядку контролюючим органом документів та податкової інформації, у тому числі за результатами перевірок інших платників податків.

Підпунктом [75.1.3 п. 75.1 ст. 75 ПКУ](#) встановлено, що фактичною вважається перевірка, що здійснюється за місцем фактичного провадження платником податків діяльності, розташування господарських або інших об'єктів права власності такого платника. Така перевірка здійснюється контролюючим органом, зокрема, щодо

дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами).

Платник податків зобов'язаний надати посадовим (службовим) особам контролюючих органів у повному обсязі всі документи, що належать або пов'язані з предметом перевірки. Такий обов'язок виникає у платника податків після початку перевірки ([п. 85.2 ст. 85 ПКУ](#)).

Джерело: <https://if.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/689519.html>

Чи мають право контролюючі органи проводити фактичні перевірки за період, який вже було перевірено?

Фактичною вважається перевірка, що здійснюється за місцем фактичного провадження платником податків діяльності, розташування господарських або інших об'єктів права власності такого платника. Така перевірка здійснюється контролюючим органом щодо дотримання норм законодавства з питань регулювання обігу готівки, порядку здійснення платниками податків розрахункових операцій, ведення касових операцій, наявності ліцензій, свідоцтв, у тому числі про виробництво та обіг підакцизних товарів, дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами) ([пп. 75.1.3 п. 75.1 ст. 75 Податкового кодексу України](#)).

Пунктом [80.2 ст. 80 ПКУ](#) встановлено, що фактична перевірка може проводитися на підставі рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу, оформленого наказом, копія якого вручається платнику податків або його уповноваженому представнику, або особам, які фактично проводять розрахункові операції, під розписку до початку проведення такої перевірки, та за наявності, зокрема такої підстави:

у разі виявлення за результатами попередньої перевірки порушення законодавства з питань, визначених у [пп. 75.1.3 п. 75.1 ст. 75 ПКУ](#) ([пп. 80.2.6 п. 80.2 ст. 80 ПКУ](#)).

Фактична перевірка, що здійснюється за наявності підстави, визначеної у [пп. 80.2.6 п. 80.2 ст. 80 ПКУ](#), може бути проведена для контролю щодо припинення порушення законодавства з питань, визначених у [пп. 75.1.3 п. 75.1 ст. 75 ПКУ](#), одноразово протягом 12 місяців з дати складання акта за результатами попередньої перевірки ([п. 80.3 ст. 80 ПКУ](#)).

Згідно зі ст. 61 Конституції України ніхто не може бути двічі притягнений до юридичної відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення.

Отже, при здійсненні фактичних перевірок контролюючі органи мають право перевіряти періоди, які вже були перевірені за наявності законодавчо визначених підстав для такої перевірки.

Водночас, платники податків не можуть бути притягнуті до юридичної відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення, яке вже було відображено в акті попередньої перевірки.

Джерело: <https://kyiv.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/688720.html>

За яких умов проводяться документальні позапланові перевірки під час дії воєнного стану?

Підпунктом 69.2 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Податкового кодексу України визначено: документальні позапланові перевірки під час дії воєнного стану проводяться за наявності під час проведення перевірок безпечного:

- доступу, допуску до територій, приміщень та іншого майна, що використовуються для провадження господарської діяльності та/або є об'єктами оподаткування, або використовуються для отримання доходів (прибутку), або пов'язані з іншими об'єктами оподаткування такими платниками податків;
- доступу, допуску до документів, довідок про фінансово-господарську діяльність, отримані доходи, видатки платників податків та іншої інформації, пов'язаної з обчисленням та сплатою податків, зборів, платежів, про дотримання вимог законодавства, здійснення контролю за яким покладено на контролюючі органи, а також фінансової і статистичної звітності у порядку та на підставах, визначених законом;
- проведення інвентаризації основних засобів, товарно-матеріальних цінностей, коштів, зняття залишків товарно-матеріальних цінностей, готівки.

Джерело: <https://dp.tax.gov.ua/media-ark/local-news/689875.html>

Воєнний стан: чи проводяться контролюючими органами фактичні перевірки щодо встановлених державою фіксованих цін, граничних цін та граничних рівнів торговельної надбавки (націнки)?

[Законом України від 01 квітня 2022 року № 2173-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо адміністрування окремих податків у період воєнного, надзвичайного стану»](#) внесені зміни до Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями, зокрема [пункт 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ доповнено новим п.п.69.27.](#)

Так, [п.п. 69.27 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ](#) встановлено, що тимчасово, на період до припинення або скасування воєнного стану в Україні, податкові органи здійснюють державний контроль (нагляд) та спостереження у сфері ціноутворення відповідно до [Закону України від 21 червня 2012 року № 5007-VI «Про ціни і ціноутворення»](#) із змінами та доповненнями з урахуванням особливостей, встановлених цим пунктом.

Податкові органи здійснюють контроль за дотриманням платниками податків вимог законодавства щодо встановлених державою фіксованих цін, граничних цін та граничних рівнів торговельної надбавки (націнки) шляхом проведення фактичних перевірок.

Фактична перевірка проводиться за наявності хоча б однієї з таких підстав:

- отримання у встановленому законодавством порядку від державних органів або органів місцевого самоврядування інформації, що свідчить про можливі порушення платником податків законодавства про ціни і ціноутворення;
- отримання письмового звернення покупця (споживача), оформленого відповідно до закону, про порушення платником податків установленого порядку формування, встановлення та застосування державних регульованих цін.

Під час проведення фактичної перевірки податкові органи мають право отримувати від суб'єктів господарювання документи та/або інформацію, які підтверджують вартість придбання товару, що є предметом перевірки.

У разі виявлення порушень законодавства про ціни і ціноутворення за результатами проведення фактичної перевірки такі порушення зазначаються в окремому акті про результати фактичної перевірки, який надсилається до органу, уповноваженого приймати рішення про застосування адміністративно-господарських санкцій за

порушення вимог щодо формування, встановлення та застосування державних регульованих цін.

У разі якщо платник податків не погоджується з виявленими під час фактичної перевірки порушеннями законодавства про ціни і ціноутворення, він надсилає свої зауваження до органу, уповноваженого приймати рішення про застосування адміністративно-господарських санкцій за порушення вимог щодо формування, встановлення та застосування державних регульованих цін.

Джерело: <https://dp.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/691609.html>

Який порядок зберігання податкових накладних та розрахунків коригування до податкових накладних, для їх надання контролюючим органам під час проведення перевірки?

Коротка:

Податкові накладні та розрахунки коригування до податкових накладних, складені в електронній формі, повинні зберігатися платниками ПДВ на електронних носіях інформації у формі, що дає змогу здійснити перевірку їх цілісності на цих носіях.

Під час проведення перевірки платники ПДВ зобов'язані надати посадовим (службовим) особам контролюючого органу доступ до таких електронних носіїв інформації, а у випадках, визначених законом, також надати копії податкових накладних та розрахунків коригування до податкових накладних, засвідчені підписом платника або його посадовою особою та скріплені печаткою (за наявності).

Повна:

Відповідно [до п. 201.1 ст. 201 Податкового кодексу України](#) від 02 грудня 2010 року № 2755-VI на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, кваліфікованого електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних у встановлений ПКУ термін.

Згідно із п. 2 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом [Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307](#), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267, податкова накладна та додатки до неї складаються в електронній формі з дотриманням умови щодо

реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи.

Пунктом [44.3 ст. 44 ПКУ](#) визначено, що платники податків зобов'язані забезпечити зберігання документів та інформації, визначених [п. 44.1 ст. 44 ПКУ](#), а також документів, пов'язаних із виконанням вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, протягом визначених законодавством строків, але не менше:

2555 днів – для документів та інформації, необхідних для здійснення податкового контролю відповідно до [ст.ст. 39 і 39 прим. 2 ПКУ](#);

1825 днів – для первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством, що складаються особами, визначеними [п. 133.1 ст. 133, п.п. 133.2.2 п. 133.2 та п. 133.4 ст. 133 ПКУ](#), а також юридичними особами, які обрали спрощену систему оподаткування, за винятком документів, до яких застосовується більш тривалий строк зберігання згідно з [п.п. 44.3.1 п. 44.3 ст. 44 ПКУ](#);

1095 днів – для інших документів, на які не поширюються вимоги підпунктів [44.3.1 та 44.3.2 п. 44.3 ст. 44 ПКУ](#);

1095 днів – для документів, пов'язаних з виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, включаючи дозвільні документи.

Строки зберігання документів та інформації, визначені [п. 44.3 ст. 44 ПКУ](#), розраховуються з дня подання податкової звітності чи іншої звітності, передбаченої ПКУ, для складення якої використовуються зазначені документи та/або інформація, а в разі її неподання – з передбаченого ПКУ граничного строку подання такої звітності, а для документів, пов'язаних з виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, – з дня здійснення відповідної господарської операції (для відповідних дозвільних документів – з дня завершення строку їх дії).

У разі ліквідації платника податків документи, визначені [п. 44.1 ст. 44 ПКУ](#),

за період діяльності платника податків не менш як 1825 днів (2555 днів – для документів та інформації, необхідних для здійснення податкового контролю відповідно до [ст.ст. 39 та 39 прим. 2 ПКУ](#)), що передували даті ліквідації платника податків, у встановленому законодавством порядку передаються до архіву.

Передбачені [п. 44.3 ст. 44 ПКУ](#) строки зберігання документів та інформації продовжуються на період зупинення відліку строку давності у випадках, передбачених [п. 102.3 ст. 102 ПКУ](#).

Відповідно до [п.п. 20.1.2 п. 20.1 ст. 20 ПКУ](#) для здійснення функцій, визначених законом, отримувати безоплатно від платників податків, у тому числі благодійних та інших неприбуткових організацій, усіх форм власності у порядку, визначеному законодавством, довідки, копії документів, засвідчені підписом платника або його посадовою особою та скріплені печаткою (за наявності), про фінансово-господарську діяльність, отримані доходи, видатки платників податків та іншу інформацію, пов'язану з обчисленням та сплатою податків, зборів, платежів, про дотримання вимог законодавства, здійснення контролю за яким покладено на контролюючі органи, а також фінансову і статистичну звітність у порядку та на підставах, визначених законом.

Згідно зі [ст. 13 Закону України від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг»](#) суб'єкти електронного документообігу повинні зберігати електронні документи на електронних носіях інформації у формі, що дає змогу перевірити їх цілісність на цих носіях.

Строк зберігання електронних документів на електронних носіях інформації повинен бути не меншим від строку, встановленого законодавством для відповідних документів на папері.

При цьому оригіналом електронного документа вважається електронний примірник документа з обов'язковими реквізитами, у тому числі з електронним підписом автора або підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до [Закону України від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронні довірчі послуги»](#).

Враховуючи зазначене, податкові накладні та розрахунки коригування до податкових накладних, складені в електронній формі, повинні зберігатися платниками податку на електронних носіях інформації у формі, що дає змогу здійснити перевірку їх цілісності на цих носіях.

Під час проведення перевірки платники ПДВ зобов'язані надати посадовим (службовим) особам контролюючого органу доступ до таких електронних носіїв інформації, а у випадках, визначених законом, також надати копії податкових накладних та розрахунків коригування до податкових накладних, засвідчені в порядку, встановленому законодавством.

Джерело: <https://zir.tax.gov.ua/main/bz/view/?src=ques&id=40366>

КАСА/РРО/ПРРО

Чи однакові основні реквізити розрахункового документа (фіскального касового чека) для чеків, створених РРО та ПРРО?

Суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для виконання платіжної операції зобов'язані проводити розрахункові операції на повну суму покупки (надання послуги) через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи реєстратори розрахункових операцій або через зареєстровані фіскальним сервером контролюючого органу програмні РРО зі створенням у паперовій та/або електронній формі відповідних розрахункових документів, що підтверджують виконання розрахункових операцій. Надавати особі, яка отримує або повертає товар, отримує послугу або відмовляється від неї, включаючи ті, замовлення або оплата яких здійснюється з використанням мережі Інтернет, при отриманні товарів (послуг) в обов'язковому порядку розрахунковий документ встановленої форми та змісту на повну суму проведеної операції, створений в паперовій та/або електронній формі ([п. 1 та 2 ст. 3 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями](#)).

Форма та зміст розрахункових документів встановлені Положенням про форму та зміст розрахункових документів/електронних розрахункових документів,

затвердженим наказом [Міністерства фінансів України 21 січня 2016 року № 13](#) із змінами та доповненнями, що розроблене відповідно до [ст. 8 Закону № 265](#).

Вимоги [Положення № 13](#) поширюються на розрахункові документи, створені РРО/ПРРО, крім розрахункових проїзних та перевізних документів на залізничному (крім приміського) й авіаційному транспорті, квитків на міські та приміські автомобільні маршрути, міський електротранспорт, білетів державних лотерей, квитанцій на послуги поштового зв'язку.

Отже, основні реквізити розрахункового документа (фіскального касового чека), визначені [Положенням № 13](#), однакові для чеків, створених РРО та ПРРО.

Про відмінності щодо реквізитів, які не повинен містити чек ПРРО, наприклад заводський номер РРО, чи про відмітку режиму роботи онлайн/офлайн, яку не повинен містити чек РРО, зазначено у [п. 2 розд. II Положення № 13](#) та у примітці до форми чеку ([додаток 1 до Положення № 13](#)).

Джерело: <https://kyiv.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/692168.html>

В який термін суб'єкт господарювання повинен створювати на РРО та/або ПРРО фіскальні звітні чеки (щоденні Z-звіти) у разі несвоєчасного закриття зміни через форс-мажорні обставини?

Правові засади застосування реєстраторів розрахункових операцій та програмних РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг встановлені [Законом України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг»](#). Дія його поширюється на всіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

[Пунктом 9 статті 3 Закону № 265](#) передбачено, що суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для виконання платіжної операції зобов'язані щоденно створювати у паперовій та/або електронній формі РРО (за виключенням автоматів з продажу товарів (послуг)) або ПРРО фіскальні звітні чеки у разі здійснення розрахункових операцій.

Тобто, діючим законодавством встановлений обов'язок щоденно створювати у паперовій та/або електронній формі РРО або ПРРО фіскальні звітні чеки у разі здійснення розрахункових операцій.

Разом з тим, у разі виникнення форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили), як надзвичайних та невідворотних подій, які об'єктивно унеможливають виконання обов'язків, передбачених умовами договору (контракту, угоди тощо), згідно із законодавчими та іншими нормативними актами, умови щодо настання відповідальності не виникають.

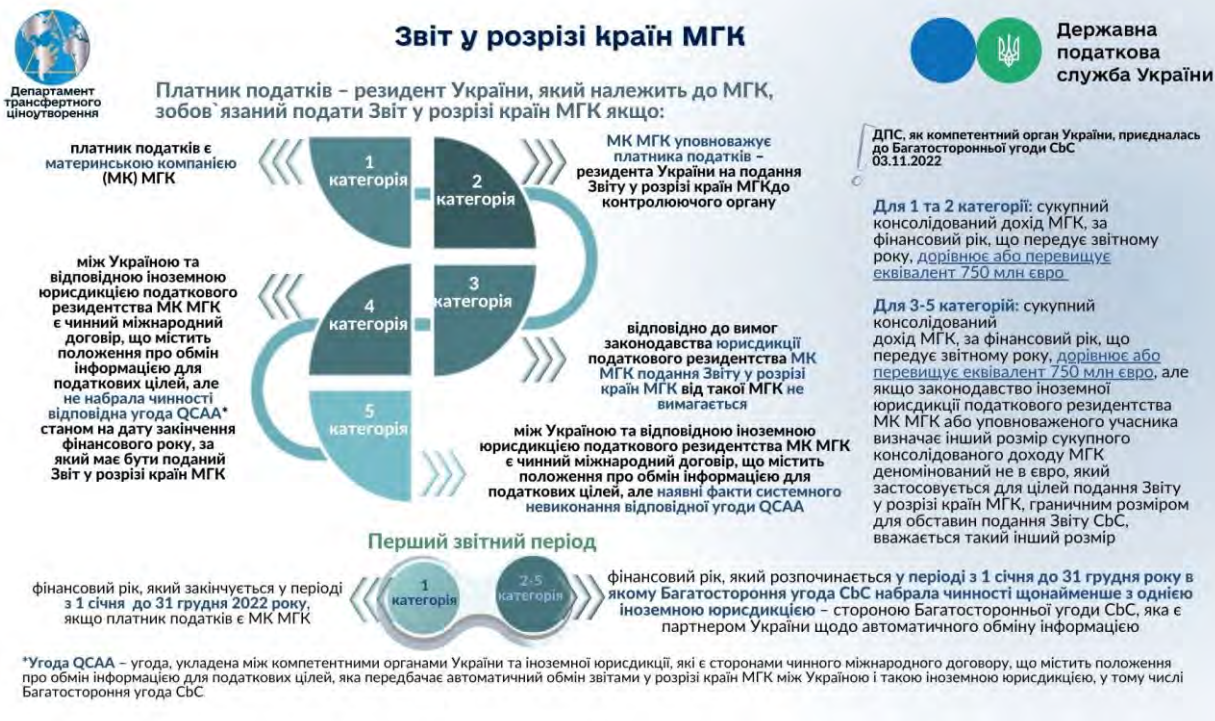
Враховуючи викладене, у разі оголошення повітряної тривоги працівники магазину зобов'язані припинити реалізацію товарів (послуг) та покинути магазин (торговий зал). У випадку, якщо повітряна тривога тривала в проміжку часу, в якому господарський об'єкт припиняє свою роботу згідно з розкладом, такий чек має бути створений на РРО та/або ПРРО не пізніше наступного робочого дня, до початку проведення розрахункових операцій на такому РРО та/або ПРРО.

Аналогічними дії суб'єкта господарювання можуть бути і при аварійному відключенні світла та неможливості створення щоденного фіскального звітного чеку (щоденного Z-звіту).

Джерело: <https://od.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/692320.html>

МІЖНАРОДНІ ГРУПИ КОМПАНІЙ

Важливо для учасників міжнародних груп компаній

До уваги учасників міжнародних груп компаній: [Законом України від 20.03.2023 № 2970-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо імплементації міжнародного стандарту автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки»](#) відповідно до рекомендацій Організації економічного співробітництва та розвитку (https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/country-by-country-reporting-compilation-of-2021-peer-review-reports_73dc97a6-en) запроваджені зміни в законодавство щодо подання звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній.

Зокрема, [Законом № 2970-IX](#) розширено визначення МГК за рахунок віднесення до МГК юридичних осіб або утворень без статусу юридичних осіб, які провадять господарську діяльність через постійні представництва в іншій юрисдикції (державі/території) ([підпункт 14.1.1133 пункту 14.1 статті 14 розділу I Податкового кодексу України](#)).

Зміни також стосуються річного порогового значення консолідованого доходу групи, який відтепер дорівнюватиме або перевищує еквівалент в 750 млн Євро (абзац другий [підпункту 39.4.10 пункту 39.4 статті 39 розділу I ПКУ](#)).

Щодо подання Звіту у розрізі країн МГК, то згідно з оновленою редакцією Звіт у розрізі країн МГК подається за наявності однієї з таких обставин (абзаци третій – сьомий підпункту [39.4.10 пункту 39.4 статті 39 розділу I ПКУ](#)):

- платник податків є материнською компанією МГК;
- материнська компанія МГК уповноважує платника податків на подання Звіту у розрізі країн МГК;
- законодавство юрисдикції податкового резидентства материнської компанії якої, не вимагає подання Звіту у розрізі країн МГК;
- між Україною та відповідною іноземною юрисдикцією податкового резидентства материнської компанії МГК є чинний міжнародний договір, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, але не набрала чинності відповідна угода QCAA ([підпункт 14.1.103 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ](#)) станом на дату закінчення фінансового року, за який має бути поданий Звіт у розрізі країн МГК;
- між Україною та відповідною іноземною юрисдикцією податкового резидентства материнської компанії МГК є чинний міжнародний договір, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, але наявні факти системного невиконання відповідної угоди QCAA.

При цьому для резидентів України – материнських компаній МГК, які зобов'язані подавати Звіт у розрізі країн МГК, першим звітним періодом є фінансовий рік, який закінчується у період з 1 січня до 31 грудня 2022 року ([абзац п'ятий пункту 53 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ](#)). Тобто, граничним терміном для подання Звіту у розрізі країн МГК для материнських компаній є 31.12.2023.

Для решти платників податків перший звітний період – це фінансовий рік, який розпочинається у період з 1 січня до 31 грудня року, в якому Багатостороння угода компетентних органів про автоматичний обмін звітами у розрізі країн (Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of Country-by-Country Reports) набрала чинності щонайменше з однією іноземною юрисдикцією ([абзац шостий пункту 53 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ](#)).

Крім того, відповідно до нової редакції ПКУ подавати Повідомлення про участь у МГК (до 1 жовтня року, що настає за звітним) повинні лише ті платники податків, які є учасниками відповідної МГК та у звітному році здійснювали контрольовані операції. Дана норма починає діяти для звітних періодів з 01.01.2022 ([абзац другий підпункту 39.4.2 пункту 39.4 статті 39.4 розділу I ПКУ та абзац четвертий пункту 53 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ](#)).

Також [Закон № 2970-IX](#) уточнює визначення недостовірної інформації, що міститься в Повідомленні про участь у МГК. А саме: це інформація, яка вплинула на правильність ідентифікації кожного з учасників МГК, юрисдикції (держави, території) їх реєстрації, діяльності, податкового резидентства та юрисдикції подання Звіту у розрізі країн МГК ([підпункт 39.4.2.2 підпункту 39.4.2 пункту 39.4 статті 39.4 розділу I ПКУ](#)).

Разом з цим, також звертаємо увагу, що з 01.01.2024 за неподання уточнюючого Звіту у розрізі країн МГК протягом 30 календарних днів з дня одержання повідомлення контролюючого органу про виявлені помилки у звіті ([абзац шостий пункту 120.6 статті 120 розділу II ПКУ](#)) передбачено штраф, що становить десять розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи (на 1 січня податкового (звітного) року) за кожний календарний день, але не більше 1000 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року ([абзац сьомий пункту 120.6 статті 120 розділу II ПКУ](#)).

Загалом прийняття [Закону № 2970-IX](#) і внесення відповідних змін до ПКУ забезпечує належне виконання Україною міжнародних зобов'язань щодо обміну інформацією для податкових цілей.

Джерело: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/691730.html>

Чи застосовуються контролюючим органом штрафні санкції, якщо платник податку подає Повідомлення про участь у міжнародній групі компаній з відміткою «уточнююче» у зв'язку з самостійним виправленням помилок (у заголовній/табличній частинах) та чи передбачено термін для такого уточнення?

Коротка:

Подання платником податку уточнюючого Повідомлення про участь у міжнародній групі компаній (в тому числі з відміткою «уточнююче» у зв'язку з самостійним виправленням помилок) не звільняє від відповідальності, передбаченої [п.п. 120.5 ст. 120 Податкового кодексу України](#) у разі надання недостовірної інформації в Повідомленні.

Повна:

Відповідно до [п.п. 39.4.2 п. 39.4 ст. 39 Податкового кодексу України](#) від 02 грудня

2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями платники податків, які є учасниками відповідної міжнародної групи компаній та у звітному році здійснювали контрольовані операції, зобов'язані подавати до 01 жовтня року, що настає за звітним, звіт про контрольовані операції та повідомлення про участь у міжнародній групі компаній. Форма та порядок складання Повідомлення затверджено [наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2020 № 839](#) зі змінами та доповненнями.

Відповідно до п. 11 розд. I Порядку, у разі якщо платником податків виявлено, що у раніше поданому Повідомленні інформація надана не в повному обсязі або Повідомлення містить помилки чи недоліки, такий платник податків має право подати:

нове Повідомлення до граничного строку подання Повідомлення за такий самий звітний період;

уточнююче Повідомлення (повідомлення з позначкою «уточнюючий») після граничного строку подання Повідомлення за такий самий звітний період.

Відповідальність платників податків за неподання (несвоєчасне подання) Повідомлення та/або надання недостовірної інформації в Повідомленні передбачена [ст. 120 ПКУ](#). Так, за неподання Повідомлення згідно з [п. 120.3 ст. 120 ПКУ](#) передбачено штраф у розмірі 50 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленому законом на 01 січня податкового (звітного) року. Неподання Повідомлення після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу (штрафів), передбаченого цим пунктом, тягне за собою накладення штрафу в розмірі 5 розмірів ПМПО, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання Повідомлення, але не більше 300 розмірів ПМПО, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року. Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податків від обов'язку подання Повідомлення.

Відповідно до [п. 120.6 ст. 120 ПКУ](#) несвоєчасне подання платником податків Повідомлення призводить до накладення штрафу (штрафів) у розмірі: одного розміру ПМПО, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день несвоєчасного подання Повідомлення, але не більше 100 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року.

Відповідно до [п. 120.5 ст. 120 ПКУ](#) надання недостовірної інформації в Повідомленні тягне за собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі: 50 розмірів ПМПО, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року.

Додатково повідомляємо, що починаючи з 01.01.2024 року вступають в дію зміни, внесені (в тому числі) до [п. 120.5 ст. 120 ПКУ](#) Законом України від 20 березня 2023 року № 2970-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо імплементації міжнародного стандарту автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки», зокрема, в частині роз'яснень, що є недостовірною інформацією в Повідомленні. А саме: інформація, яка вплинула на правильність ідентифікації держави або території, резидентом якої є один або декілька учасників міжнародної групи компаній, та/або на правильність ідентифікації кожного з учасників відповідної міжнародної групи компаній, та/або на правильність ідентифікації юрисдикції подання звіту в розрізі країн міжнародної групи компаній.

Отже, подання платником податку уточнюючого Повідомлення (в тому числі з відміткою «уточнююче» у зв'язку з самостійним виправленням помилок) не звільняє від відповідальності, передбаченої [п.п. 120.5 ст. 120 ПКУ](#) у разі надання недостовірної інформації в Повідомленні.

Джерело: <https://zir.tax.gov.ua/main/bz/view/?src=ques&id=40333>

ІНШІ ПИТАННЯ

До уваги фінансових агентів: Порядок застосування загального стандарту звітності CRS набрав чинності

[Наказ Мінфіну від 26 травня 2023 року № 282 «Про затвердження Порядку застосування загального стандарту звітності та належної перевірки інформації про фінансові рахунки \(Common Standard on Reporting and Due Diligence for Financial Account Information\)»](#) набрав чинності.

Зазначений Порядок встановлює процедури та норми, необхідні для виконання фінансовими установами вимог щодо збору інформації про підзвітні рахунки та її належної перевірки.

Так, зокрема:

- Порядок визначає перелік інформації, яку підзвітна фінансова установа зобов'язана встановлювати та включати до звіту про підзвітні рахунки щодо кожного підзвітного рахунку, який вона веде;
- встановлюються вимоги до належної комплексної перевірки з метою виявлення підзвітних рахунків та описуються процедури належної комплексної перевірки: існуючих рахунків фізичних осіб;
нових рахунків фізичних осіб;
існуючих рахунків організацій;
нових рахунків організацій;
- встановлюються спеціальні додаткові правила для виконання процедур, зокрема, щодо покладання на документи самостійної оцінки та документальні докази, а також щодо агрегування залишків рахунків та перерахунку валют;
- визначається порядок виконання обов'язків підзвітної фінансової установи, в тому числі щодо визначення статусу підзвітної фінансової установи, застосування заходів належної комплексної перевірки до фінансових рахунків, впровадження фінансовою установою правил належної комплексної перевірки фінансових рахунків для встановлення їх підзвітності для цілей Багатосторонньої угоди CRS тощо.

Ознайомитися з Порядком можна за посиланням.

(гіпперпосилання на <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1090-23#Text>)

Джерело: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/692305.html>

Які форми фінансової звітності повинні подаватися платниками податку на прибуток, що складають фінансову звітність за національними стандартами?

Відповідно до абзаців першого – третього [пункту 46.2 статті 46 ПКУ](#) визначено, що платник податку на прибуток (крім платників податку на прибуток, які відповідно до [Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні"](#) зобов'язані оприлюднювати річну фінансову звітність та річну консолідовану фінансову звітність разом з аудиторським звітом) подає разом з

відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог [статті 137 ПКУ](#).

Платники податку на прибуток, які відповідно до [Закону № 996](#) зобов'язані оприлюднювати річну фінансову звітність та річну консолідовану фінансову звітність разом з аудиторським звітом, подають разом з податковою декларацією за відповідний податковий (звітний) період звіт про фінансовий стан (баланс) та звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід (звіт про фінансові результати), складені до перевірки фінансової звітності аудитором. Звіт про фінансовий стан (баланс) та звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід (звіт про фінансові результати) подаються платниками податку згідно з цим абзацом за формою, визначеною згідно з Законом № 996, у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог [статті 137 ПКУ](#).

Фінансова звітність або звіт про фінансовий стан (баланс) та звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід (звіт про фінансові результати), що подаються відповідно до абзаців першого та другого [пункту 46.2 статті 46 ПКУ](#), є додатком, зокрема, до податкової декларації з податку на прибуток підприємств та її невід'ємною частиною.

Правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні визначені [Законом № 996](#).

Принципи складання, форма і склад статей фінансової звітності, вимоги до визнання і розкриття її елементів визначені Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності", затвердженим наказом [Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73](#).

Норми НП(С)БО 1 застосовуються до фінансової звітності і консолідованої фінансової звітності юридичних осіб усіх форм власності (крім банків та бюджетних установ), які зобов'язані подавати фінансову звітність згідно із законодавством (пункт 2 розділу I НП(С)БО 1).

Згідно з абзацом першим пункту 1 розділу II НП(С)БО 1 фінансова звітність складається з: балансу (звіту про фінансовий стан), звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід), звіту про рух грошових коштів, звіту про власний капітал і приміток до фінансової звітності (форми №№ 1-5).

Форма № 5 "Примітки до річної фінансової звітності" затверджена [наказом Міністерства фінансів України від 29.11.2000 № 302](#) (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 28.10.2003 № 602).

Пунктом 2 розділу II НП(С)БО 1 передбачено, що для мікропідприємств, малих підприємств, які визнані такими відповідно до Закону № 996, непідприємницьких товариств, представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності встановлюється скорочена за показниками фінансова звітність у складі балансу і звіту про фінансові результати, форма і порядок складання яких визначаються Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 25 "Спрощена фінансова звітність", затвердженим наказом [Міністерства фінансів України від 25.02.2000 № 39](#) (у редакції [наказу Міністерства фінансів України від 24.01.2011 № 25](#)) зі змінами та. Зазначені підприємства можуть самостійно визначати доцільність складання фінансової звітності за формами, наведеними у НП(С)БО № 25.

Відповідно до [статті 2 Закону № 996](#) підприємства (крім бюджетних установ) можуть належати до мікропідприємств, малих, середніх або великих підприємств, а також визначено критерії, за якими підприємства відносяться до відповідної категорії.

Норми НП(С)БО № 25 застосовуються мікропідприємствами, малими підприємствами, непідприємницькими товариствами, представництвами іноземних суб'єктів господарської діяльності (крім підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності) (пункт 2 розділу I НП(С)БО 25):

1) для складання Фінансової звітності малого підприємства (ф. № 1-м, ф. № 2-м):

малими підприємствами – юридичними особами, які визнані такими відповідно до Закону № 996;

представництвами іноземних суб'єктів господарської діяльності;

2) для складання Фінансової звітності мікропідприємства (ф. № 1-мс, ф. № 2-мс):

мікропідприємствами – юридичними особами, які визнані такими відповідно до Закону № 996;

непідприємницькими товариствами.

[Статтею 13 Закону № 996](#) визначено, що звітним періодом для складання фінансової звітності є календарний рік. Проміжна фінансова звітність складається за результатами першого кварталу, першого півріччя, дев'яти місяців. Крім того, відповідно до облікової політики підприємства фінансова звітність може складатися за інші періоди.

Звітний період для складання фінансової звітності про виконання бюджетів визначається Бюджетним кодексом України.

Порядок подання фінансової звітності затверджено постановою [Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2000 року № 419](#).

[Згідно з пунктом 2 Порядку № 419](#) платники податку на прибуток у визначених законом випадках подають податковим органам у порядку, передбаченому ПКУ для подання податкової декларації, проміжну (І квартал, перше півріччя, дев'ять місяців) та річну фінансову звітність.

Підприємства, які складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі, складають проміжну фінансову звітність, яка охоплює відповідний період (І квартал, перше півріччя, дев'ять місяців), наростаючим підсумком з початку звітного року у складі балансу та звіту про фінансові результати.

Проміжна (І квартал, перше півріччя, дев'ять місяців) або річна фінансова звітність подається підприємствами податковим органам у строки, передбачені ПКУ ([пункт 5 Порядку № 419](#)).

Відповідно до [пункту 137.4 статті 137 ПКУ](#) податковими (звітними) періодами для податку на прибуток підприємств, є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. Водночас пунктом [137.5 статті 137 ПКУ](#) визначено платників податку, для яких встановлено річний податковий (звітний) період.

Формою Податкової декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженою наказом [Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897](#), передбачено подання форм фінансової звітності як додатка ФЗ до Декларації.

У формі Декларації передбачено відображення поданих до Декларації форм фінансової звітності:

Баланс (Звіт про фінансовий стан);

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід);

Звіт про рух грошових коштів;

Звіт про власний капітал;

Примітки до річної фінансової звітності;

Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва (Баланс, Звіт про фінансові результати);

Спрощений фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва (Баланс, Звіт про фінансові результати).

Враховуючи вищезазначене, платниками податку на прибуток (крім неприбуткових установ та організацій) разом з відповідною Декларацією за календарний квартал, півріччя, три квартали подається проміжна фінансова звітність, складена за національними стандартами, яка включає Баланс та Звіт про фінансові результати. До річної Декларації такі платники подають відповідну річну фінансову звітність, яка включає Баланс, Звіт про фінансові результати, Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал та Примітки до річної фінансової звітності (форми №№ 1-5).

Платники податку на прибуток, які відповідно до [Закону № 996](#) зобов'язані оприлюднювати річну фінансову звітність та річну консолідовану фінансову звітність разом з аудиторським звітом, подають разом з податковою декларацією за відповідний податковий (звітний) період звіт про фінансовий стан (баланс) та звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід (звіт про фінансові результати), складені до перевірки фінансової звітності аудитором.

Платниками податку на прибуток – мікропідприємствами, малими підприємствами, непідприємницькими товариствами, представництвами іноземних суб'єктів господарської діяльності (крім підприємств, які відповідно до законодавства складають

фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності), подається разом з квартальною або річною Декларацією скорочена за показниками фінансова звітність у складі Балансу і Звіту про фінансові результати (за формами № 1-м, № 2-м або № 1-мс, № 2-мс).

Підтвердженням подання фінансової звітності, складеної за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку разом з Декларацією є позначка "+" в Декларації у графі "НП(С)БО" графі "ФЗ" таблиці "Наявність додатків" та у таблиці "Наявність поданих до Податкової декларації з податку на прибуток підприємств додатків – форм фінансової звітності".

Платником податку проставляється позначка у тих графах таблиці, що відповідають назвам форм фінансової звітності, поданої разом з Декларацією.

Джерело: <https://zp.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/689394.html>

Як оподатковуються ПДФО надбавки, премії, що нараховуються фізичній особі за умовами трудового договору в поточному місяці за минулі податкові періоди?

Заробітна плата для цілей [розд. IV ПКУ](#) – основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом ([пп. 14.1.48 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України](#)).

Згідно із п. 2.2 розд. 2 Інструкції зі статистики заробітної плати, затвердженої [наказом Державного комітету статистики України від 13 січня 2004 року № 5](#), до фонду додаткової заробітної плати відносяться доплати, надбавки, гарантійні і компенсаційні виплати, передбачені чинним законодавством, премії, пов'язані з виконанням виробничих завдань і функцій.

До інших заохочувальних та компенсаційних виплат включаються винагороди та премії, які мають одноразовий характер, компенсаційні та інші грошові й матеріальні виплати, які не передбачені актами чинного законодавства або які провадяться понад встановлені зазначеними актами норми ([п. 2.3 розд. 2 Інструкції](#)).

Заробітна плата, згідно пп. «є» [п. 14.1.54 п. 14.1 ст. 14 ПКУ](#), відноситься до доходів з джерелом їх походження з України і є об'єктом оподаткування відповідно до [пп. 163.1.2 п. 163.1 ст. 163 ПКУ](#).

Податковий агент, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену в [ст.167 ПКУ \(пп. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 ПКУ\)](#).

Якщо нарахування фонду оплати праці здійснюються за попередній період, зокрема, у зв'язку з уточненням кількості відпрацьованого часу, виявленням помилок, вони відображаються у фонді оплати праці того місяця, у якому були здійснені нарахування ([пп. 1.6.2 п. 1.6 розд. 1 Інструкції](#)).

Тобто, доплати, надбавки і премії, які нараховуються платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму, включаються до складу заробітної плати платника податку і підлягають оподаткуванню у тому місяці, в якому здійснені нарахування.

Джерело: <https://kyiv.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/691162.html>

Яким чином СГ може надіслати через Електронний кабінет запит про отримання витягу з журналу реєстрації повідомлень про відкриття/закриття рахунків у фінансових установах за формою № П9 та отримати такий витяг за формою № П10 (у т. ч. протягом якого строку)?

Коротка:

Меню «Введення звітності» або «Заяви, запити для отримання інформації» приватної частини Електронного кабінету надає можливість подання запиту про отримання витягу з журналу реєстрації повідомлень про відкриття/закриття рахунків у фінансових установах за формою № П9 (ідентифікатор форми J/F 13086XX).

Переглянути Витяг можна у режимі «Вхідні» меню «Вхідні/вихідні документи» приватної частини Електронного кабінету не пізніше наступного робочого дня після надходження Запиту до ДПС.

Повна:

Абзацом першим п. 4 розд. VI Порядку подання повідомлень про

відкриття/закриття рахунків платників податків у банках та інших фінансових установах до контролюючих органів, затвердженого [наказом Міністерства фінансів України від 18.08.2015 № 721](#) зі змінами та доповненнями визначено, що платник податків може надіслати до ДПС в електронній формі через Електронний кабінет, що функціонує відповідно до ст. 42 прим. [1 глави 1 розд. II Податкового кодексу України](#) від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями, або з використанням електронних комунікаційних мереж запит про отримання витягу з журналу реєстрації повідомлень про відкриття/закриття рахунків у фінансових установах за формою № П9 згідно з додатком 10 до Порядку. У запиті зазначається, про які рахунки запитується інформація – ті, про які не надходили повідомлення про їх закриття (відкриті рахунки) та/або ті, про які надійшли повідомлення щодо їх закриття (закриті рахунки), із зазначенням періоду закриття.

Меню «Введення звітності» або «Заяви, запити для отримання інформації» приватної частини Електронного кабінету надає можливість подання до контролюючого органу запиту про отримання витягу з журналу реєстрації повідомлень про відкриття/закриття рахунків у фінансових установах за формою № П9 (ідентифікатор форми J/F 13086XX).

Крім того, меню «Введення звітності» надає можливість перегляду квитанцій щодо приймання та обробки контролюючим органом Запиту, а саме:

Квитанція № 1 – засвідчує факт і час отримання Запиту;

Квитанція № 2 – Витяг з журналу реєстрації повідомлень про відкриття/закриття рахунків у фінансових установах за формою № П10 згідно з додатком 11 до Порядку за ідентифікатором форми J/F 14086XX.

При цьому відповідно до абзацу другого п. 4 розд. VI Порядку ДПС надсилає платнику податків Витяг не пізніше наступного робочого дня після надходження Запиту.

Витяг з журналу реєстрації повідомлень про відкриття/закриття рахунків у фінансових установах формується засобами інформаційно-комунікаційної системи ДПС і надсилається платнику в Електронний кабінет у режим «Вхідні» меню «Вхідні/вихідні документи».

У Витягу зазначається інформація про платника податків та всі його рахунки, які взято на облік в контролюючих органах, згідно із критеріями, що вказані у Запиті платником податків (закриті та/або відкриті).

Джерело: <https://zir.tax.gov.ua/main/bz/view/?src=ques&id=40363>

www.appu.org.ua

Адреса: 04119, м. Київ, вул. Юрія Ілленка, 83-Д а/с25

***З організаційних питань телефонувати
Вікторії Беспаловій 067-793-00-15***

***З проблемних питань щодо захисту Ваших прав та законних
інтересів звертатися до
Лесі Кашпур 067-266-14-85***

info-appu@ukr.net